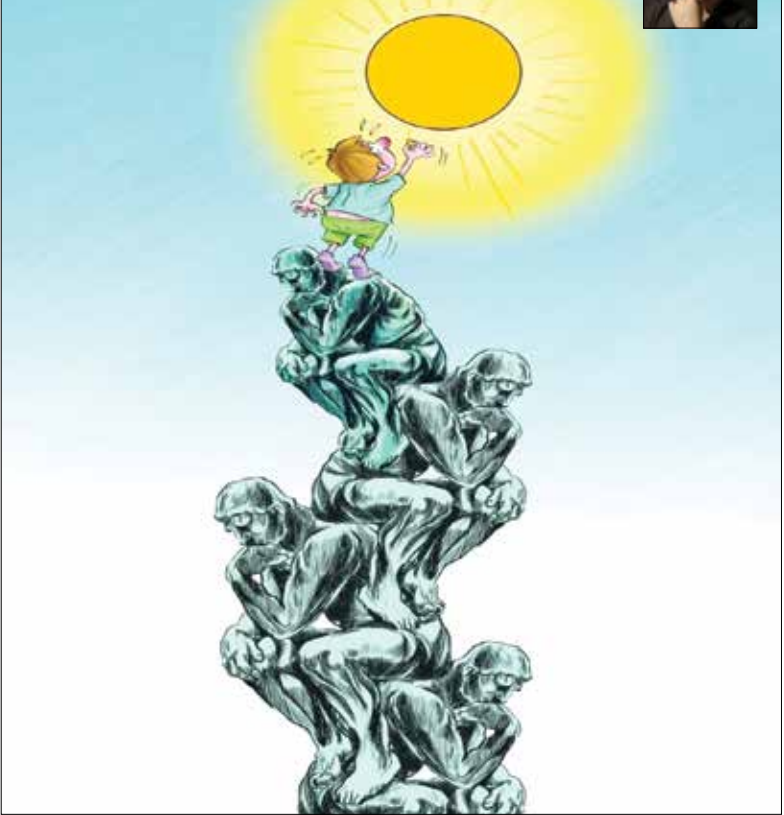


| | |
|---|--|
| نگاره | |
| <div><div>حمید موقوفی</div></div> | |
| <div><div>‎</div></div> | |



#واکسن – نیست

هشتگ

حرف‌های کاربران شبکه‌های اجتماعی درباره نبود واکسن کرونا ادامه دارد، بخصوص برای کسانی که نوبت تزریق دوز دوم برای آنها فرا رسیده است. خیلی‌ها از اینکه والدین‌شان موفق به تزریق دوز دوم نشده‌اند می‌نویسند و نگارنده که اثربخشی دوز اول هم ازین بین‌برود. کاربران درخواست می‌کنند که مسئولان شرایط را دقیق و کامل برای مردم توضیح دهند: «پدرم حدود سه هفته پیش در فرمانفرمایان واکسنی شاید برکت بزنیم. دوز دومش بوده. طبق معمول چند روز گذشته فرمانفرمایان شلوغ و واکسن نبوده. گفتن اسم واکسن نبوده، نصف‌های طولانی می‌آد. اما الان دارن هی می‌کن سینوفارم خوب نیست دوز دوم به چیز دیگه می‌زنیم... مگه می‌شه؟ سؤال اینجاست

که کسی که چند تایماری زمینه‌ای دارد و یک دوز از واکسن زده الان باید چکار کند؟»، «پدرم را برای تزریق دوز دوم واکسن سینوفارم به پارک ایرانشهر آوردم. پیرزن‌ها و پیرمرد‌ها سرگرددند چون گفتند واکسن نمی‌زنیم. یکسری ۵صبح ثبت‌نام کردن ولی از واکسن خبری نیست. نگهبان میگه ۱۲شب بایبید صف ثبت‌نام ولی واکسنی در کار نیست! این سالمند‌ها گناه ندارند؟»، «بابام دیروز بعد از یک ماه رفت همون مرکز بهداشت که دوز دوم روزبزنه.

| شهر وند |
|---------------------------------------|
| مجازی |
| بگفته خدایم |

پایان شیرین یک اتفاق تلخ در زمین فوتبال

بازی تیم‌های دانمارک و فنلاند در مسابقات یورو۲۰۲۱ با مصدومیت شدید بازیکن دانمارک تبدیل به یک تراژدی شد. ایست قلبی کریستین اریکسون همه را شوکه و نگران کرد و از همان لحظه شاهد نوشته‌های زیادی درباره‌اش در شبکه‌های اجتماعی بودیم، البته دیروز پس از خوشحالی بابت بهتر شدن حال این بازیکن بیشتر به مسئله برخورد هم‌تیمی‌های اریکسون با این اتفاق تلخ پرداخته می‌شد. چون دوربین سعی می‌کرد از صحنه احیای قلبی او، کلوزآپ بگیرد و بازیکنان تیم دانمارک دور هم تیمی‌شان حلقه زدند تا دوربین‌ها نبرد هم‌تیمی‌شون با مرگ را زنده پخش نکنند. تصویر این حرکت بازیکنان دانمارکی دیروز بارها در شبکه‌های اجتماعی بازنشر شد: «خدا را شکر تلویزیون هنوز

فوتبال اروپا را نشان می‌دهد تا بشود چیزهای خوب و آموزنده و اخلاقی را هم از آن دید. مسابقه دانمارک و فنلاند آخرین چیزی که بود فوتبال بود. این بازی نمایشگاه فرهنگ، توسعه یافتگی، شعور و عشق به انسانیت بود.» «حفظ حریم خصوصی یعنی این کاری که دانمارکی‌ها موقع مصدومیت اریکسون کردن! خیلی جالب بود کارشون.» «نوی جریان سخته اریکسون رفتار تیم پزشکی، بازیکن‌های دانمارک،

و



کرونا از جنگ بالاتر است!

محمد صیاد: جنگ چیز دیگری است و به نظرم کرونا بالاتر از جنگ است! ما غافلیم از این داستان که خیلی هم داستان بدی است. مرگ و میر آن زیاد است و با وجود تمام هشدارها برای رعایت پروتکل‌های بهداشتی، عده‌ای از مردم اصلاً توجهی ندارند و فکر می‌کنند مرگ برای همسایه است، اما برای خودشان هم هست؛ از اینکه در برنامه‌ها حضور پیدا کنم می‌ترسم؛ چرا که کرونا خطری است که اطرافیان را هم تهدید می‌کند. از خانه نشستن خسته شده‌ام و دلم بسیار برای عکاسی تنگ می‌شود. روزهای عید برای ۱۰ دقیقه پیاده‌روی از خانه خارج شدم، اما بدون اینکه متوجه شوم از خیابان فاطمی تا شانزلیزه را پیاده رفتم و عکاسی کردم و بعد از سه ساعت به خانه برگشتم.

از مصحبت‌های این عکاس پیشکسوت با ایسنا

برای بهبود شرایط از انتخابات غفلت نکنیم

این روزها برخی هموطنان اظهار می‌کنند که مردم هستند رای بدهند یا نه، برخی هم می‌گویند که بی‌انگیزه شده‌اند؛ البته تقصیری هم ندارند اوضاع اقتصادی به سبب تحریم‌ها و... سخت شده است. سؤال من از این دسته هموطنان عزیز این است که مگر با رای ندادن شرایط اقتصادی و معیشتی مان بهتر می‌شود؟ اتفاقاً حالا که ناامیدی و مشکلات بر زندگی‌مان سایه افکنده، بهترین زمان برای تلاش است؛ باید در انتخابات شرکت کنیم. کاری به دلایلی که شرایط امروز را سبب شده‌اند ندارم که دلایل مفصلی دارد و هم‌اکنون مجالی برای صحبت درباره آنها نیست، دلایلی که البته به سال‌های اخیر هم محدود نمی‌شود. اما همین ناامیدی بهترین انگیزه برای شرکت در انتخابات است؛ باید باور کنیم که هر یک از ما با رای خود قادر به بهبود شرایط هستیم. برای بهبود شرایط باید از میان‌کاندی‌ها، به فردی که او را اصلاح می‌دانیم رای بدهیم نه اینکه کنار کشیم و برای بیگانگانی که منتظر کنار کشیدن ما مردم هستند راه را باز کنیم. همین نارضایتی مردم را رسانه‌ها، فارغ از اینکه خودشان طرفدار چه طیف یا فردی باشند می‌توانند به حضور در پای صندوق‌های رای تبدیل کنند. برای حفظ هویت ملی و انسجام کشورمان نباید آینده را زیرپا بگذاریم و بگوییم که رای نمی‌دهم! با رای ندادن اوضاع سخت‌تر می‌شود. راه برای

یادداشت



مصطفی محمدتی
خراسانی

شاعر و پژوهشگر ادبی

شرکت کنیم. کاری به دلایلی که شرایط امروز را سبب شده‌اند ندارم که دلایل مفصلی دارد و هم‌اکنون مجالی برای صحبت درباره آنها نیست، دلایلی که البته به سال‌های اخیر هم محدود نمی‌شود. اما همین ناامیدی بهترین انگیزه برای شرکت در انتخابات است؛ باید باور کنیم که هر یک از ما با رای خود قادر به بهبود شرایط هستیم. برای بهبود شرایط باید از میان‌کاندی‌ها، به فردی که او را اصلاح می‌دانیم رای بدهیم نه اینکه کنار کشیم و برای بیگانگانی که منتظر کنار کشیدن ما مردم هستند راه را باز کنیم. همین نارضایتی مردم را رسانه‌ها، فارغ از اینکه خودشان طرفدار چه طیف یا فردی باشند می‌توانند به حضور در پای صندوق‌های رای تبدیل کنند. برای حفظ هویت ملی و انسجام کشورمان نباید آینده را زیرپا بگذاریم و بگوییم که رای نمی‌دهم! با رای ندادن اوضاع سخت‌تر می‌شود. راه برای

خواندن، راهی برای توانمند شدن

دو روز پیش، روز دختر را پشت‌سر گذاشتیم، به دخترانمان تبریک گفتیم، بهشان گفتیم چقدر وجودشان برایمان عزیز است و رنگ زندگیمان با حضور و مهرشان عوض شده. صفحات مجازی پر شد از تبریک و عکس دخترانمان و... اما همین روزها هم می‌شنویم خبرهای ناگواری از وضعیت دختران و مرگشان و... دخترانی که روزهای خوشی را آرزو داشتند، و هدف‌هایی در سر. به خودمان برگردیم، ما بجر تبریک برایشان چه کردیم؟ آیا ما توانستیم همان آرامش و مهر را به آنها باز گردانیم؟ چقدر دخترانمان، نیازهایشان، آرزوهایشان، نیازهای روحی و جسمی‌شان را در هر دوره سنی درک می‌کنیم؟ چقدر به آنها فرصت تجربه کردن می‌دهیم؟ فرصت بیان نیازها و احساسات، آرزوهایشان را دارند؟ آیا سعی می‌کنیم برایشان یک همراه خوب باشیم؟ یا تکیه‌گاهی برای تجربه کردن؟ چقدر برای توانمندسازی و آگاهی‌شان تلاش می‌کنیم؟ چقدر اجازه می‌دهیم با موضوعات گوناگون آشنا شوند؟ آیا فرصت می‌دهیم با زنان مطرح جهان، انتخاب راه آنها و شیوه زندگی‌شان آشنا شوند؟ در سال‌های اخیر کتاب‌هایی منتشر شده با موضوع زنان، کتاب‌هایی که از تلاش آنها و سخت‌کوشی‌شان می‌گوید. کتاب‌هایی برای آشنایی با افرادی تلاشگر و خستگی‌ناپذیر که باعث شدند زندگی ما امروز تغییر کند و جور دیگری زندگی کنیم. حقوقی داشته باشیم، جور دیگری ببینیم و... زنانی در حوزه ادبیات، سیاست، علم، علوم اجتماعی، محیط زیست و... از میان این کتاب‌ها برای کودکان و نوجوانان می‌توان به این مجموعه کتاب‌ها اشاره کرد: مجموعه زنان کوچک نویسنده لیزا کاپوز، انتشارات شهر قلم زنان پیشرو، دیربان تألیف الهام نظری و گلچهره سهراب، نشر هوپا

زنانی که تاریخ را ساختند، زنانی که دنیا را تغییر دادند و زنانی که زمین را نجات دادند، نویسنده کیت پنکهرست، نشر ناریا

این کتاب‌ها شاید از زنان بگوید، اما قطعاً در خود باوری دختران و توانمندسازی آنها نقش خواهد داشت، همینطور در پذیرش زنان و توانمندی‌هایشان در میان پسران و مردان آینده. باید حواسمان باشد این کتاب‌ها صرفاً مخصوص دخترها نیست. کتاب‌هایی است برای باور انسان‌ها و توانمندی‌هایشان. برای زندگی بهتر، دنیای سالم‌تر به دور از تبعیض‌ها و حق‌کشی‌ها. باید بدانیم دختران و پسرانمان حق خواندن دارند. حق انتخاب کتاب مورد علاقه، حق انتخاب و تجربه کردن. حق دیدن و شنیدن. حواسمان باشد به اجبار به آنها الگو ندهیم. بگذاریم بخوانند، بدانند و انتخاب کنند. توان خودشان و دیگران را باور کنند و به حقوق یکدیگر احترام بگذارند. خواندن و تخیل و تفکر راه نجات ما و گریزگاه ماست برای زندگی بهتر، آینده‌ای سالم‌تر و پر امیدتر. به بچه‌هایمان فارغ از جنسیت فرصت بدهیم تا توانمندی‌هایشان را ثابت کنند و خودشان الگوهایشان را پیدا کنند.

گزارش به نازادگان در «وزن دنیا»

شماره پانزدهم ماهنامه «وزن دنیا» با تیتَر «گزارش به نازادگان» مروری تحلیلی بر آرای سیدعلی صالحی در شعر و نقد و همچنین پرونده‌ای به مناسبت درگذشت منصور اوجی منتشر شد.

در این شماره وزن دنیا می‌توانیم از شاعران استان‌های تهران، آذربایجان شرقی، بوشهر، خراسان جنوبی، سیستان و بلوچستان و ناگورس شعر بخوانیم. علاوه بر شعر این استان‌ها، دو بخش «هم‌زبانان» و «کارگاه وزن دنیا»، بخش اول بازتاب‌دهنده شعر شاعران فارسی‌زبانی از کشورهای همسایه و بخش دوم، منعکس‌کننده شعرهای ارسالی خوانندگان وزن دنیااست.

بخش «هوای تازه» در معرفی شاعران برگزیده هر شماره، نقد و بررسی کوتاهی داشته است بر اشعار فاطمه شمس شاعر جوان اهل استان فارس. در بخش «تعریف و تبصره» این شماره پرونده‌ای درباره سیدعلی صالحی و کارنامه شعریش، اش، با مروری تحلیلی بر آرای او در شعر و نقد را از نظر خواهیم گذراند. از نویسندگان این پرونده می‌توان به علی مسعودی‌نیا، رسول رخشا، شهرام شهیدی، سیدفرزام حسینی و محمد پروین اشاره کرد. همچنین در این بخش مائده امینی گفت‌وگویی داشته با سیدعلی صالحی درباره سال‌های شاعری و نظریه‌پردازی‌اش و در میزگردی با حضور بهزاد خواجات، فیض شریفی و محمد آشور به آرای انتقادی سیدعلی صالحی در شعر معاصر ایران پرداخته شده است. بخش «یاد بعضی نفرات» این شماره با تیتَر «کوتا مثل آه» یادنامه‌ای است به مناسبت درگذشت منصور اوجی باسیری در شعر و زندگی او؛ با نوشته‌هایی از شاپور جورکش، ایرج زبردست، راد قنبری، کیوان نریمانی، سیدفرزام حسینی، آتوشا نیک‌سرشت و محمدرضا داداشی آذر. همچنین در این بخش «وزن دنیا» گفت‌وگویی داشته با علی باباچاهی درباره خصلت‌های شعری منصور اوجی.

شماره پانزدهم «وزن دنیا»، در ۱۸۸ صفحه و به قیمت ۶۰ هزار تومان از امروز در کتابفروشی‌ها و کیوسک‌های مطبوعاتی معتبر دردسترس مخاطبان شعر است و علاقه‌مندان می‌توانند برای آگاهی از مراکز خرید مجله به آدرس اینستاگرام و تلگرام مجله با عنوان vaznedonya@ مراجعه یا از سایت مجله www.vaznedonya.ir کسب آگاهی کنند. پوریا سوری صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول و علی مسعودی‌نیا سردبیر وزن دنیا هستند.

عکس نوشت

اجرای نمایش «ارض الشمس» یا «سرزمین خورشید» در سوریه با استقبال مردم دمشق روبه‌رو شده است. این نمایش که با مشارکت ۲۰۰ هنرپیشه و هنرور اجرا می‌شود حاصل همکاری تهران و دمشق در زمینه هنری است و درباره تاریخ کهن سوریه، زندگی انبیا در سرزمین شامات و تاریخ معاصر مقاومت در منطقه است. علی اسماعیلی تهیه کننده و حسن برزا کارگردان این نمایش هستند.



اون موقع‌ها که خیلی جویون بودم و همه دور سفره جمع می‌شدیم، وقتی که غذا تموم می‌شد به آه بلندی می‌کشیدم و می‌گفتم: کاش غذا تموم نمی‌شد! کاش اولش بود! نه به خاطر غذاها...اون که همیشه بود...فقط به خاطر این جمعی که می‌دوستم همیشه باقی نمی‌مونه، ولی خب الان که همه هستیم، پس قدرشو بدونیم دیگه!؟

کارگردان نمایش «افتراق» از شرایط اجرا

در روزهای کرونا می‌گوید

با خیالی آسوده به تماشای تئاتر بشینید

تمام عشق و علاقه ما اهالی تئاتر، خود تئاتر است و بزرگ‌ترین دلبلی است که باعث می‌شود در این روزهای خاص که تئاتر با چالش‌های فراوانی مخصوصاً چالش‌های مالی روبه‌روست کار را روی صحنه ببریم و نگذاریم رونق عرصه هنرهای نمایشی کم شود.

من و همکارانم نمایش «افتراق» را یک‌ماه پیش از شروع کرونا آماده اجرا کردیم اما به مسأله تعطیلی سالن‌های نمایش برخوردیم و در این مدت هم البته مترصد بودیم به محض امکان، کار را روی صحنه ببریم.

طبیعی‌ست که با مشکلات بسیاری روبه‌رو بودیم و از آنجا که گروه ما مستقل است و پشتیبانی و حمایت خاصی، علی‌الخصوص در بحث مالی ندارد، نتوانستیم آنچنان که باید و شاید تبلیغاتی داشته باشیم و این موضوع یکی از گرفتاری‌های اصلی ما در اجرای نمایش «افتراق» بود. با این حال، با توجه به اینکه ما از ابتدا بنا را، هر هم اجرای جشنواره‌ای و هم اجرای عموم گذاشتیم و در مجموع می‌توانم بگویم تا به امروز استقبال خوبی از کار شده است.

تئاتر این روزها توجه بیشتر مسئولان و دلسوزان عرصه هنرهای نمایشی را می‌طلبد و بی‌راه نیست بگویم در این مدت یکسال‌واندی اخیر، تئاتر و سینما جزو مظلوم‌ترین حوزه‌ها بودند و با اینکه در سالن‌های سینما و تئاتر، بیشترین توجه به رعایت پروتکل‌های بهداشتی می‌شود اما تعطیلی این سالن‌ها، از تعطیلی بازارها و رستوران‌ها و... به مراتب بیشتر بوده در حالی که می‌شود گفت کمترین خطر در این حوزه به لحاظ سلامت وجود دارد چون چه مدیران تماشاخانه‌ها و چه عوامل و گروه‌های اجرایی با وسواس تمام، پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند و حتی در بحث تمرین هم، گروه ما بشدت روی مساله رعایت پروتکل‌های بهداشتی مصر بود و با وسواس عمل کرد.

انتظار ما کارگردان‌ها و جوان‌ترهای تئاتری توجه ویژه و حمایت است؛ هم از طرف مدیران مربوطه و هم از طرف مردمی که ما به عشق آنها تمامی موانع موجود را پشت سر می‌گذاریم و کار می‌کنیم. گروه‌های نمایشی در مدت اخیر، آسیب‌های بسیاری را چه به لحاظ مادی چه به لحاظ معنوی تحمل کردند و واقعاً روزهای سختی را می‌گذراندند و با همه این مسائل ما می‌توانیم به مردم اطمینان بدهیم که حضور آنها آنقدر برای ما معتقم است که ما هیچ‌گونه ریسکی درباره سلامت آنها نخواهیم کرد و با تمام وجود شرایط را برای حضورشان مهیا می‌کنیم تا با خیالی آسوده به تماشای تئاتر بشینند. همان‌طور که همه می‌دانند تئاتر یک هنر تعاملی و زنده است که صرفاً با حضور و نفس مخاطب تعریف می‌شود و اگر چنین مؤلفه‌ای نداشته باشد حتما چیزی از تعریف اصیل تئاتر کم خواهد داشت و باید به این نکته توجه داشته باشیم که چراغ تئاتر بدون حضور مردم، روبه‌روز کم فروغ‌تر خواهد شد و این اتفاق خوبی برای هنر اصیل تئاتر در سرزمین ما نخواهد بود.

تئاتر به ما این آگاهی را می‌دهد که در همین روزهای سخت چگونه باید در کنار هم حرکت کنیم و موضوع نمایش افتراق هم به همین مسأله می‌پردازد که ما آدم‌ها باید بتوانیم تفاوت دیدگاه و جهان‌بینی یکدیگر را درک کنیم و این موضوع بی‌شک یکی از مهم‌ترین نیازهای امروزه بشر است.

